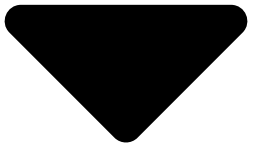
Advertisements

Posłuchaj

0
(0)

(Święto to ustanowiono około roku Pańskiego 1558).

Copyright Mavientura Projects e.K> 18-go Stycznia. Katedra świętego Piotra w Rzymie. | 2

Pan nasz i Zbawiciel Jezus Chrystus, któremu dana jest wszystka władza na Niebie i na ziemi, po 40 dniach chwalebnego zmartwychwstania Swojego wstąpił do Nieba, usiadł po prawicy Ojca Swojego, wziął chwałę i Bóstwo i moc. Jednakże jest i aż do skończenia świata pozostanie najwyższym Nauczycielem, Kapłanem i Królem Kościoła, który założył. W Niebie jest Głową Kościoła niewidzialną, a widzialnym zastępcą jest Piotr, opoka, któremu zlecił najwyższy urząd pasterski, kapłański i nauczycielski.

Dla tego najwyższego urzędu Piotr zawsze przodował Apostołom, i Apostołowie uznawali go za swą głowę. Piotr przodował i wielką żarliwością swoją o chwałę Bożą. Pracował najpierw w Jerozolimie, w Antyochii i w innych częściach Wschodu, zakładając Kościoły, ale to żarliwości jego nie wystarczało. Za sprawą Ducha św. puścił się do Rzymu, stolicy ówczesnego świata. I tutaj opowiadał Ewangelię, a miasto to obrał sobie za rezydencyę i stolicę Królestwa Bożego. Rzym, miasto naówczas największe i najpiękniejsze, lśniące od pozłocistych pałaców, siedlisko sztuk i nauki, miasto, w którem się znajdowało trzysta świątyń, w których oddawano cześć trzem tysiącom bogów, miał się stać miastem wiecznem, stolicą Kościoła Chrystusowego.

Do tego Rzymu przybył Piotr w roku 42 i znalazł gościnę w domu niejakiego Korneliusza Pudensa, w rodzinie onego setnika Korneliusza, którego Piotr ochrzcił był w Cezarei. W domu tym założył swą Biskupią Stolicę, Katedrę nauczycielską, z której nauczał prawdy Chrystusowej. Tu stąd założył przesławną gminę chrześcijańską która przetrwała wszystkie burze gwałtu i herezyi, z której tylu Męczenników, Panien i Wyznawców poszło do Nieba.

Piotr był pierwszym Biskupem Rzymskim, pierwszym Papieżem chrześcijaństwa. Rzym jest matką wszystkich Kościołów.

Przez 25 lat rządził Kościołem Rzymskim. Potem i on poniósł śmierć męczeńską na krzyżu.

A kto dziś oną opoką, na której Kościół Chrystusowy stoi niewzruszony? Który z Biskupów trzyma w ręku klucze Królestwa niebieskiego, piastuje najwyższy urząd nauczycielski, kapłański i pasterski?

Owóż Piotr żyje wciąż w swych następcach; tą opoką jest każdorazowy Biskup Rzymski. Za dni naszych jest szczęśliwie nam panujący Ojciec św. Pius X. Dzień 18-go stycznia poświęcony jest onej pamiątce założenia w Rzymie stolicy Katedry Piotrowej, objęcia urzędu Biskupiego w Rzymie. Tę pamiątkę obchodzono uroczyście już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. Papież Leon Wielki w jednem z swych kazań na tę uroczystość tak mówi: „Gdy po zesłaniu Ducha św. Apostołowie ruszyli w świat na opowiadanie Ewangelii, Piotr powołan jest do Rzymu, ażeby światło prawdy, które miało wszystkim narodom świecić ku zbawieniu, tem prędzej i skuteczniej od Głowy rozchodziło się po wszystkich członkach, od stolicy świata szło do najdalszych krańców kuli ziemskiej. Ażali wonczas nie byli w Rzymie ludzie z wszystkich narodów? Albo któremu ludowi nie było wiadomo, jaką naukę wziął Rzym? Ty, błogosławiony Piotrze, chorągiew krzyża Chrystusowego zatknąłeś na Kapitolu Rzymskim, i tam też czekała cię chwalebna korona męczeńska. O Rzymie! Piotr i Paweł są ojce twoi, pasterze twoi, oni cię bardzo wsławili. Tyś ludem świętym wybranym, miastem kapłańskiem i królewskiem stał się dopiero przez to, że Piotr w tobie stolicę swą założył; przez to stałeś się stolicą świata. Chociażeś stał się mocnym przez zwycięstwo swoje, panowanie swe na lądzie i na morzu rozszerzyłeś; to przecież nie postrach wojen twoich uczynił ci tyle poddanych, co pokój Jezusa Chrystusa. Bóg zrządził, że wiele królestw przyszło pod twoją władzę, by słowo Boże tem prędzej dotarło do ludów, nad którymi panujesz.“

Było zawsze zwyczajem, że Biskupi siedząc nauczali i dawali święcenia. Krzesło, na którem Piotr w domu senatora Korneliusza Pudensa nauczał i inne odprawiał Biskupie czynności, jest to krzesło onego senatora, który z całą rodziną przyjął chrzest i w pałacu urządził kaplicę do nabożeństwa. To krzesło owóż, które po dziś dzień przechowuje się w kościele św. Piotra, jest z drzewa, wysadzone złotem i kością słoniową, z ślicznymi wyrobami snycerskimi, a że ma ucha, przez które przetykają się drążki, więc można je nosić. To krzesło, ta stolica jest figurą władzy Papieskiej, nauczycielskiej i królewskiej. Ilekroć więc mówimy o stolicy, o Katedrze Piotrowej, o świętej Stolicy, o stolicy Rzymskiej, Apostolskiej, mamy na myśli najwyższą władzę pasterską, którą Pan Jezus dał Piotrowi i jego następcom.

Przez 18-cie już wieków rządzi Chrystus Pan Kościołem przez Piotra, a Piotr przez swych następców, Papieży. Wiele i strasznych burz uderzało na tę opokę — ta opoka stoi wciąż niewzruszona. Z tej opoki Pan Jezus wciąż naucza, naucza przez usta Papieża prawdy nieomylnej, broni Kościoła od błędu i pomyłki w rzeczach wiary i moralności, pokrzepia w ucisku i cierpieniach — w Kościele bowiem znajduje się wszelka prawda i laska Jezusowa. Jak w człowieku przestałaby krew obiegać, gdyby mu serce wydarto, tak bez Papieża nie byłoby życia i zdrowia w Kościele katolickim, koniecznych do jego rozwoju.

Nauka moralna.

Czem jest Papież dla nas katolików? Piotr jest opoką, jest Klucznikiem Królestwa niebieskiego. Czem był Piotr, tem jest każdy następca jego, Papież, jest fundamentem Kościoła i klucznikiem Królestwa Chrystusowego.

Nikt nie buduje bez mocnego fundamentu. Chrystus Pan Kościołowi Swemu dał fundament niewzruszony, a tym fundamentem jest każdorazowy Papież. W nim skupiają się i wiążą w jednę całość wszystkie członki Kościoła Chrystusowego, tak, jak w budynku wszystkie części bądź z drzewa, bądź z kamienia i żelaza mają swą spójnię i jedność w fundamencie. Papież jest opoką, na której się wszystkie części Kościoła opierają i w jedno wiążą. Papież bowiem strzeże jedności wiary i miłości.

Bez jedności wiary nie mógłby się Kościół ostać. Gdyby rozmaitym ludom, gdyby każdemu z osobna wolno było wierzyć, co chce, toby nie tylko rozerwał się natychmiast węzeł religii, spajający wszystkich w jedno ciało, lecz powstałyby przeciw sobie szczepy, narodowości, jednostki, prześladowałyby się nawzajem śmiertelną nienawiścią dla swych religijnych przekonań. Każda społeczność musi się rozpaść bez jednej wspólnej wiary. Od tego nieszczęścia ratuje Papież Kościół, bo on nie tylko strzeże czystości, jedności wiary, ale jest najwyższym sędzią w jakichbądź wątpliwościach i sporach co do nauki Chrystusowej. Co Papież ogłasza jako prawdę objawioną, to wszystkie członki Kościoła muszą za objawioną prawdę przyjąć, a co jako błąd, jako wymysł ludzki potępi, to wszyscy muszą odrzucić i potępić. Daje to nam najwyższe bezpieczeństwo wobec obłędów, do których prowadzi albo zaślepienie rozumu, albo zepsucie serca. My nie potrzebujemy się pytać, którzy i gdzie są mędrcy, filozofowie, co wierzyć lub nie wierzyć; pytamy Papieża, jaka jego nauka i tę naukę przyjmujemy jako nieomylną. Przez to zachowuje się jedność wiary.

Za jednością wiary idzie i jedność miłości. Papiestwo wszystkich całego świata katolików spaja i łączy w jednę i tę samą związkę tych samych interesów. W Papiestwie wszyscy jesteśmy bracia jednej wielkiej rodziny, obywatelami tego samego

Królestwa Bożego, członkami tegoż ciała, którego widzialną Głową na ziemi — Papież.

Papież jest Klucznikiem Królestwa niebieskiego. Klucze są znakiem władzy i panowania; kto ma klucze od bram miasta, jest panem miasta. Pan Jezus dając Piotrowi klucze Królestwa niebieskiego, dał jemu i następcom jego najwyższą władzę w Kościele. Papież otwiera i zamyka Kościół, to znaczy: przyjmuje do Kościoła i wyklucza z Kościoła. Papież rządzi wszystkimi członkami Kościoła świętego, więc rozporządzenia jego i przykazania muszą być ściśle wykonane, bo one wiążą nie tylko na ziemi, ale i w Niebie.
Papież otwiera obfitą śpiżarnię łask i skarbów kościelnych — zasług Chrystusa Pana i zasług wszystkich Świętych. Otwiera chętnie drzwi Kościoła dla wszystkich, którzy chcą wnijść, otwiera skarbiec Kościoła dla zbawienia naszego.

Jakież tedy są nasze względem Papieża obowiązki?

Papież jest opoką, na której wiara nasza spoczywa, więc mamy wierzyć w to, co naucza, bo Papież Duchem świętym oświecony nie może się omylić w nauce swojej co do wiary i co do moralności. Pan Jezus modlił się za Piotra Apostoła, by wiara jego nie ustawała, więc ta modlitwa zawsze skuteczna. Niema Papieża, któryby błędnie w rzeczach wiary nauczał.

Papieżowi należy się posłuszeństwo. Papież nie może nigdy nakazywać coś takiego, coby się sprzeciwiało przykazaniom

Bożym.

Papieżowi należy się miłość, boć jest Ojcem naszym. Miłując Papieża, będziem się zań modlić, by go Bóg uzbroił łaską gorliwości i posilał w ciężkiem jego urzędowaniu.

Modlitwa.

Panie Jezu Chryste! któryś sługę Twego i zastępcę Piotra tak cudownie w wierze umocnił i Stolicę świętą przeciw wszelkim napaściom i nieprzyjaciołom aż dotąd obronił, daj nam łaskę, abyśmy zawsze wiernemi dziećmi Kościoła rzymskiego i posłusznemi owieczkami jego Pasterza pozostali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi, po wszystkie wieki wieków. Amen.

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem

martyrologium:

Dnia 18-go stycznia uroczystość Katedry św. Piotra w Rzymie. — Tamże śmierć męczeńska św. Pryski, Dziewicy, która za panowania cesarza Klaudyusza po wielu katuszach zyskała koronę niebieską. — W Poncie dzień śmierci św. Mozeusza i Ammoniusza, których skazano na ciężkie prace w kopalniach, a wkońcu w płomieniach ognia życia pozbawiono. — Tamże św. Athenogenesa, czcigodnego uczonego Bożego, który skazany na śmierć w płomieniach ognia, pełen wesela zanucił hymn radosny i na piśmie pozostawił go uczniom swoim. — W Tours we Francyi św. Woluzyanusza, Biskupa, który przez Gotów wzięty do niewoli, wysłany został na wygnanie, gdzie też ducha wyzionął. — Tamże św. Leobardusa, Pustelnika, który za życia jaśniał swą wstrzemięźliwością i pokorą. — W Anglii uroczystość św. Deicola, Opata, ucznia św. Kolumbana. — W Como świętej Liboraty, Dziewicy.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rati Post ID: 158345 Post Nonce: 8720f891af ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆
Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}

{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}
There was an error rating this post!

Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- 18-go Stycznia. Katedra świętego Piotra w Rzymie.

  Date
  18 January 2021
  In relation to
  01. Święta w styczniu

- 18-go Stycznia. Katedra świętego Piotra w Rzymie.

  Date
  18 January 2023

In relation to
01. Święta w styczniu

- 18-go Stycznia. Katedra świętego Piotra w Rzymie.

Date
18 January 2022
In relation to
01. Święta w styczniu